

Arrest

nr. 56 862 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. NIANG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit X/X. In 2007 ging u naar Nagorno-Karabagh voor het vervullen van uw dienstplicht. U verklaart dat u op 27 november 2009 terugkeerde uit het Armeens leger. U ging die dag naar uw ouderlijk huis in de X, huisnummer X te X, waar uw terugkeer zou gevierd worden. Bij uw aankomst aldaar zag u dat het huis beschadigd was, maar u hebt daarvoor, tot op heden, geen verklaring. Op de avond van uw terugkeer, kregen uw gezinsleden en uzelf ongewenst bezoek van u onbekende mannen. Nog diezelfde nacht ging u, met uw familie, naar Akhalkalaki, Georgië, waar jullie onderdoken bij (R.), een vriend van uw vader. Toen (R.) telefonisch bedreigd werd, was dat voor uw vader het sein om naar België te vertrekken. U vertrok op 22

juli 2010, samen met uw vader. Op 26 juli 2010 kwamen jullie in België aan en jullie vroegen er dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

U verbindt uw asielmotieven (CGVS, gehoorverslag dd.27.10.2010, p.6) aan deze van uw vader, (L.A.) (O.V. 6.661.613) en u verklaart geen problemen gekend te hebben in uw herkomstland die los stonden van de problemen van uw vader.

Aangezien u uw asielmotieven verbindt aan deze van uw vader (L.A.) (O.V. 6.661.613) en aangezien in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen, alsook een beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch op het bestaan van een risico op het lijden van ernstige schade, volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing ten aanzien van uw vader (L.A.) (O.V. 6.661.613) werd genomen, wordt verwezen naar de beslissing van deze laatste:

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw herkomstland, in casu Armenië, bent ontvlucht omwille van medische problemen – nierdialyse – en problemen met de politiechef van Gyumri en zijn schoonzoon, die het gemunt hadden op uw slagerij.

Er moet vooreerst worden opgemerkt dat er belangrijke tegenstrijdigheden en ongerijmdheden werden vastgesteld in de verklaringen van uzelf en deze van uw zoon, (G.A.) (O.V. 6.661.621); ze ondermijnen in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Na zijn 2 jaar durende dienstplicht kwam uw zoon (G.) terug uit Nagorno-Karabagh. Welnu, u verklaart (CGVS, gehoorverslag 27.10.10, p.10) met stelligheid dat uw zoon terugkeerde op **26 november 2009**, terwijl uw zoon beweert (gehoorverslag (G.), p.4) dat hij op **27 november 2009** naar huis kwam. Uw verklaring (p.10) dat u zich mogelijk van dag vergiste, is niet afdoende. Te meer gezien er eveneens een belangrijke tegenstrijdigheid werd vastgesteld in uw verklaringen en deze van uw zoon voor wat betreft het ogenblik van de dag waarop uw zoon terugkeerde; uzelf verklaart (CGVS, p.10) dat het **'s middags** was, daar waar uw zoon zegt (gehoorverslag (G.), p.5) dat het omstreeks **half elf of elf uur 's avonds** was. U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, maar u zegt (CGVS, p.10) niet te weten waarom uw zoon een ander tijdstip van de dag citeerde. Van een niet alledaagse gebeurtenis als de terugkeer van een zoon uit het leger, benadrukt door de organisatie van een welkomsteftest, mag verwacht worden dat de betrokken vader en zoon gelijklopende verklaringen afleggen over het moment van de dag waarop de zoon thuis aankwam, hetgeen hier niet het geval is. Het feit dat uw verklaringen en deze van uw zoon over de datum en het moment van zijn terugkeer aanzienlijk uiteenlopen, is zwaarwichtig gezien het betrekking heeft op uw leven in ondergedokenheid in Georgië - omwille van de verklaarde vervolgingsproblemen - en de speciale terugkeer naar uw huis om de terugkeer van uw zoon te vieren.

Toen u aankwam in uw woning in de Furmanovstraat – waar u uw zoon zou terugzien na zijn terugkeer uit het leger – stelde u vast dat er vernielingen aan (en in) het huis waren aangericht. Welnu, daar waar uzelf verklaarde (CGVS, p.10) dat de ramen **aan de achterzijde van de woning** vernield waren, beweert uw zoon (gehoorverslag (G.), p.5) dat het ging om een stukgeslagen raam **aan de voorkant van de woning**. Uw zoon werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (gehoorverslag (G.), p.5), maar bleef stellig bij zijn verklaring. Van een ingrijpende vaststelling als de (gedeeltelijke) beschadiging van een huis als gevolg van vermeende vervolgingsfeiten, mocht verwacht worden dat u en uw zoon gelijklopende verklaringen zou afleggen, hetgeen wederom niet het geval is.

Een ongerijmdheid werd vastgesteld met betrekking tot uw reizen naar Gyumri voor nierdialyse. Daar waar uzelf verklaart (CGVS, p.15 – 16) dat u **'s middags** vertrok van bij uw vriend (R.) in Georgië – omdat u altijd afspraak voor dialyse had om 14uur - , zegt uw zoon (gehoorverslag (G.), p.6) dat u **'s avonds vertrok** en **'s nachts terugkeerde**. Eens te meer zijn uw verklaringen en deze van uw zoon niet te rijmen, hetgeen nochtans verwacht mocht worden, gezien de regelmaat van uw afspraken met de dialyse-afdeling van het ziekenhuis in Gyumri en de impact van uw medische toestand op uw leven en dat van uw gezinsleden.

Bijkomend werd er nog een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen ten overstaan van het Commissariaat-generaal en de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal. In deze vragenlijst maakte u immers melding van een incident op 13 of 14 augustus 2009, bijgevolg een à twee dagen voor uw vlucht naar Georgië. Op die datum zouden handlangers van politiechef (S.S.) opnieuw naar uw woning zijn gekomen met de eis dat u uw slagerij zou afstaan. U zou bij dat bezoek weerom zijn geslagen (vragenlijst p. 2). In het gehoor door het Commissariaat-generaal echter maakte u geen melding van enig incident tussen 10 en 15 augustus 2009 ofschoon u hiernaar expliciet werd gevraagd (CGVS, p.12). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar had er geen verklaring voor. De tegenstrijdigheid is manifest en zwaarwichtig, te meer gezien uit de door u ingevulde vragenlijst blijkt dat u bij het vermeende incident van 13 of 14

augustus 2009 zou zijn geslagen. De gedane vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen.

De hiervoor aangehaalde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid in aanzienlijke mate, maar daarnaast zijn uw verklaringen ook op andere punten onlogisch en ongeloofwaardig en dit op basis van de volgende vaststellingen.

Er moet benadrukt worden dat uw zoon (G.) verklaart (CGVS, gehoorverslag (G.) dd.27.10.10, p.6) tot op heden totaal niets te weten van uw verklaarde vervolgingsfeiten. Uw zoon zag bij zijn terugkeer uit het leger dat uw woonst in de Furmanovstraat beschadigd was en u en uw gezinsleden vluchtten dezelfde nacht van de terugkeer van uw zoon naar Georgië en uiteindelijk naar België. Welnu, het feit dat u uw meerderjarige zoon totaal onwetend zou gelaten hebben over uw niet-medische problemen, dient als ongeloofwaardig bestempeld te worden, temeer daar uw leven op belangrijke punten ingrijpend gewijzigd was tijdens de afwezigheid van uw zoon.

Voorts moet vastgesteld worden dat uw gedrag, in afwachting van uw uiteindelijk vertrek naar België, de ernst van uw verklaarde vrees in belangrijke mate ondermijnt. Immers blijkt uit uw verklaringen dat u, quasi klokvast en om de 48 uur, en dit gedurende bijna een jaar, van bij uw vriend in Georgië naar Gyumri reisde voor uw medische behandeling, in casu naar de stad waar u uw verklaarde vervolgingsfeiten onder andere door politiepersoneel situeert. Niet alleen bleven uw bezoeken aan Gyumri niet beperkt tot het ziekenhuis; u verklaart (p.14) dat u tussen 15 augustus 2009 en 26 november 2009 nog meermaals naar uw woning in Gyumri ging en daarenboven zou de terugkeer van uw zoon uit het leger in diezelfde woning gevierd worden. Welnu, indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde in uw thuisstad Gyumri, dan mocht van u verwacht worden dat u redelijke inspanningen deed om onbereikbaar te blijven voor uw vervolgers, hetgeen allerminst blijkt uit uw verklaringen. Daarmee wordt, eens te meer, uw geloofwaardigheid, maar in dit geval ook de ernst van uw verklaarde vrees, ondermijnd.

Uit alle hiervoor gedane vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, of een risico op het lijden van ernstige schade, volgens de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De door u voorgelegde documenten wijzigen deze conclusie niet. Uw geboorteakte en uw militair boekje bevatten gegevens over uw identiteit, die in het kader van deze asielaanvraag niet betwist wordt. Uw huwelijksakte bewijst de formele band tussen uzelf en uw echtgenote (A.K.), die hier evenmin ter discussie staat. De kopieën van het Armeens paspoort van uw echtgenote en uw dochter bevatten gegevens over hun identiteit, die hier niet betwist wordt. U legt een medisch voorschrift neer dat u in Armenië werd uitgereikt. Hieromtrent verklaart u dat het document enkel informatie bevat over de voor u noodzakelijke medicatie voor uw nierproblemen. Eveneens legt u een medisch attest van een Belgische arts neer; uit uw verklaringen (en deze van uw advocaat) blijkt dat het document zal aangewend worden voor het indienen van een regularisatie-aanvraag omwille van medische redenen. Het document bevat geen informatie die een ander licht werpt op alle hiervoor gedane vaststellingen.

Wat betreft uw medische problemen ten slotte, dient opgemerkt te worden dat ze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1A (2) van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. Evenmin maakt u aannemelijk dat uw medische problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag verbindt aan deze van zijn vader A.L. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn vader.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 56 859 van 25 februari 2011 aan de echtgenoot van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verweerder werpt omtrent het verzoekschrift op dat de meeste zinnen “niet meer zijn dan een aaneenrijging van woorden, doorspekt met taalfouten en zonder interne logica.” De Raad is het hiermee eens en zal derhalve enkel ingaan op die delen van het verzoekschrift waarin een concrete grief kan ontwaard worden.

2.1.2. In wat voorkomt als een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en voert aan dat de tegenstellingen in zijn verklaringen te wijten zijn aan de stress toen hij aankwam in België.

Verzoeker zou zich vergist hebben over de datum van de terugkeer van zijn zoon uit het leger. Hij wijst erop dat hij en zijn zoon beiden spraken over een gebroken raam. De tegenstrijdigheid in dit verband zou toe te schrijven zijn aan de tijd die verlopen is sinds de gebeurtenis.

Wat betreft de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en zijn zoon in verband met de nierdialyse, wordt erop gewezen dat dit een persoonlijke zaak is.

Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn gezondheid naar de stad moest en het een kwestie van overleven was.

2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bestreden beslissing zet op omstandige en duidelijke wijze uiteen dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker aangebrachte asielrelaas, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, zowel ten aanzien van de verklaringen van zijn zoon als in verzoekers eigen opeenvolgende verklaringen, aangaande het ogenblik waarop verzoekers zoon terugkeerde van zijn dienstplicht, de schade die aan verzoekers woning zou zijn aangericht, zijn reizen naar Gyumri voor de nierdialyses en het al dan niet plaatshebben van een incident in augustus 2009. Ook de onwetendheid van verzoekers zoon omtrent de aangevoerde vervolgingsfeiten en de vaststelling dat verzoeker, ondanks zijn voorgehouden vrees aldaar, nog gedurende een klein jaar om de 48 uur naar Gyumri terugkeerde voor medische verzorging, ondermijnen de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen.

Geen van de door verzoeker aangevoerde grieven zijn van die aard dat zij deze pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal kunnen ontkrachten.

Dat de tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan stress overtuigt geenszins. Een zekere vorm van stress is weliswaar inherent aan elk gehoor, doch van verzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in staat is duidelijke en coherente verklaringen af te leggen aangaande de feiten die de oorzaak vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gezien deze in het geheugen gegrift zouden zijn indien zij zich werkelijk hebben voorgedaan. Het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het gehoor kan evenmin worden aanvaard als verschoningsgrond.

De commissaris-generaal besluit terecht tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. De motieven vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoeker niet op afdoende wijze weerlegd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de medische situatie van verzoeker geen verband houdt met de criteria van het Verdrag van Genève, wat door verzoeker niet wordt betwist. Verzoeker slaagt er niet in het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees in zijn hoofde aan te tonen.

2.2.2. Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet maar ontwikkelt geen concrete argumenten aangaande de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de overige elementen van het administratief mede in acht genomen, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden die de Raad beaamt en overneemt. Het enig middel is ongegrond. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoeker niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER